

GAASER BY 35

"Tyringshuset"

Datter fra Kroen i Hou gifter sig med ung mand fra Gaaser i 1902.

I en bunke gamle fotokopier, hvis oprindelse jeg ikke længere husker, fandt jeg følgende oplysninger om en ung mand fra Gaaser, der den **19/5 1902** i **Hals Kirke** giftede sig med Ane Laurine Jørgensen, der var datter af kroværten i Hou.

Den unge mand hed **Simon Peter Holm**, født den 16/10 1873 i Gaaser.

Faderen var Julius Peter Holm, der kom fra Biersted. Han havde i 1866 købt en lille parcel i "Husmandstyringen" i Gaaser, matr. 48c. Han var murer, og her opførte han et lille hus, "Tyringshuset", hvor han slog sig ned og stiftede familie. Det var en udstykning fra husmandsstedet 48a.

I folketællingen i 1880 står han som husmand, der lever af sin jordlod. Der er 4 børn

Moderen hed **Bodil Marie Simonsen**. Hun var datter af "Simon Folden" Jensen, der først boede på matr. 17, Skroldevej 7, men som senere giftede sig med enken Thomine, f. Levisdatter og flyttede til gården, matr. 31, Sønderskovvej 175. (Det var nabogården til matr. 48)

Denne Simonsen familie blev gift ind i flere Gaaser familier med mange senere forgreninger.

Hans kone hed **Ane Laurine Jørgensen**, født den 7/11 1878 i Hou, som datter af Simon Peter Jørgensen og hustru Mine Sørensdatter.

Herefter et billede af parret mange år senere, - formodentlig et sølvbryllupsbillede.

Simon Peter oplyser om sine erhverv: Skrædder, landmand (flere gange), købmand, manufakturhandler, kørelærer, taxakører, tilskærer, aktiv rentier og tilsidst tøvende, -aldersrentenyder.

Han døde 15/12 1953 i Lille Binderup

Om Ane Laurines erhverv siges:

Slid og slæb med at (op) passe mand og 9 børn samt opdrage med kærlig hånd (med nogenlunde godt resultat) Genskabelse af et godt hjem efter talløse flytninger.

Hun døde den 4/10 1961 i Kahr, Holbæk sogn, Rougsø

Følgende er en afskrift af: Ths. Holt: Peder Jensen Holtets slægt, udg. 1934

Ane Laurine Jørgensens forældre var kromand og krokone i Hou. De hed **Simon Peter Jørgensen** og **Mine Sørensen**.

Mine er født i Nr. Uttrup ved N. Sundby 30/3 1845, som datter af Søren Larsen og hustru Kristine, men kom 8 år gammel til Hou med sine forældre. Hun døde den 31/10 1915.

Simon Peter Jørgensen er født den 24/10 i Bagterp og død i Hou den 27/4 1929.

Simon blev gift med kromandens datter i Hov. Der var kro, købmandshandel og landbrug. Selv om Simon var en stor slider og ved flid og sparsommelighed havde sparet sig noget sammen og kunne udbetale sin kones søskende lidt arv, så var det, han medbragte, dog efter nutids målestok et beskedent beløb: 300 Rd. i kontanter og en skibskiste med klæder.

Hans hustru havde sammensparet et lignende beløb; dengang forstod mennesker at spare til gavns. Hendes moder havde i sin tid tjent i Nr. Uttrup og fået i løn for et år 4

Rd. og et hvergarnsskørt.

Da de unge rykkede ind på kroen, nedsatte Mines forældre, Søren Larsen og hustru Kristine Larsen, sig ved et hus ude på heden, hvor de holdt en hest og 3 køer.

I det første år passede konen overvejende hjemmet og stod i butikken, hvad hun også passede godt til; hun havde udmærket forstand på at købe og sælge. Simon var stærkt draget af havet, der dengang også gav godt fra sig, navnlig det store rødspættefiskeri.

Simon Jørgensen købte sig også et fartøj, hvormed han sejlede, først og fremmest sine varer hjem, deriblandt mursten og tømmer. Der var langt fra Hov til teglværk.

Om efteråret sejlede han undertiden til Endelave eller Samsø efter frugt. I hjemmet arbejdede han ved landbruget og reparerede redskaber og både, alt blev holdt i god stand. Om vinteren lavede han vognhjul. Simon Jørgensen havde i sine unge dage været medhjælper ved bådebyggeriet.

Drikkeriet var dengang udbredt, og kroen var et sted, hvor de værste udslag skete. Der sad fiskerne ofte om aftenen, og det kunne ende med skænderi og slagsmål.

Simon Jørgensen og hans kone var alvorlige og religiøse mennesker, og det pinte dem at se på det mindre heldige. De nedlagde da frivilligt kroen, støttet af en stærk opgående afholdsbevægelse, der dog ikke havde præst eller degn som deltagere (forening stiftet i 1883) men misbilliget af dens modstandere, der spåede butikshandelens undergang.

Det gik dog stadig fremad for dem, og medens børnetallet voksede, opnåede de tillige efter egnens og tidens forhold jævn velstand. Simon Jørgensen opgav i de senere år helt havet. Andet fremskridt nåede byen. Efter et besøg af folketingsmand Tutein i 1892 fik man telefon (dengang statstelefon) i 1900 kirke; man havde hidtil haft den lange vej af over 1 mil til Hals. Simon Jørgensen var foregangsmand ved byens fremskridt, også kirkens bygning, hvortil han gav lysekronerne.

Det lille hus i Gaaser, "Tyringshuset", blev senere overtaget af en anden familie men blev efter nogle år nedrevet og alle 4 "husmandsagre" i "Tyringen" lagdes herefter sammen til en mark, - "Bødkegaards Tyring".

Agathe Thomsen og hendes mand Peter, der ofte hjalp med opsamling af kartofler, har fortalt mig, at man på stedet ofte stødte på mursten. Kartoffeloptagning skete dengang på knæ og med håndkraft.